

Når soldaterne er væk

Et forslag til en ny socialdemokratisk strategi for efterkrigen i Afghanistan.

DSU mener, at krigen i Afghanistan er tabt. Den er tabt på den måde, at NATO har misbrugt sin chance til at vinde krigen militært – selvom Taleban er fjernet fra regeringsmagten i Kabul, er deres magt i de 34 afghanske provinser om muligt endnu større end før krigens start i 2002. I adskillige områder i Afghanistan er det således ikke Karzais regering eller de lokale provinsregeringer, der leder offentlige institutioner som skoler og retsvæsen – det praktiseres derimod af Taleban efter Sharia-forskrifter, og lokalbefolkningen accepterer i høj grad Taleban som magthavere, fordi hverken NATO eller præsident Karzai har den autoritet, Afghanistans bondebefolkning finder hos Taleban.

DSU er også opmærksomme på, at den civile afghanske opbakning til krigen er forsvindende. Det skyldes blandt andet de store civile tabstal, der nu menes at have rundet 100.000, at Hamid Karzais regering ikke har vist sig som et stærkt alternativ, og at både den økonomiske vækst og den demokratiske udvikling er meget lille.

I DSU mener vi, at selvom krig er forfærdeligt, så kan det retfærdiggøres, hvis det er den sidste udvej og kan skabe markante resultater, der kan forbedre leveforholdene for befolkningen. I DSU mener vi dog ikke, at det – efter snart ni års krig – er tilfældet i Afghanistan. Vi anerkender, at det er bydende nødvendigt for Afghanistans fremtidige udvikling, at Taleban holdes fra magten. Som situationen er i dag, mener vi dog ikke, at den militære kamp mod Taleban, som blandt andre de danske soldater deltager i, giver den nødvendige udvikling i økonomi, demokrati og menneskerettigheder, og det er derfor DSU's holdning, at Danmark skal gøre som Holland, og at de danske soldater skal trækkes hjem fra Afghanistan inden for nærmeste fremtid.

Vi mener dog, at det vil være usolidarisk mod den afghanske befolkning, hvis Danmark ikke også i fremtiden anerkender, at vi har et særligt ansvar over for Afghanistan. Selvom vi kan tage en del af æren for, at Taleban er drevet væk fra Kabul, så har vi også en tilsvarende stor del af ansvaret for, at situationen i Afghanistan er så ustabil som nu. Danmark har forpligtet sig til at bruge 400 millioner om året på Afghanistan fra 2008-2012, og DSU ønsker ikke, at vores humanitære engagement i Afghanistan skal ophøre efter 2012, men fortsætte ind til vi har opfyldt vores løfte til det afghanske folk – at sikre et stabilt demokrati med grundlag for økonomisk vækst.

DSU ønsker, at Danmarks og NATOs fremtidige indsats i Afghanistan skal bevæge sig på tre fronter, som skal sikre et bedre Afghanistan i fremtiden:

- Stabilisere sikkerhedssituationen
- Sikre menneskerettigheder, ligestilling og god regeringsførelse
- Styrke økonomien og skabe vækst i Afghanistan.

Stabilisere sikkerhedssituationen

For DSU er der ingen tvivl om, at tilstedeværelsen af udenlandske soldater på mange punkter har haft den modsatte virkning, end ønsket var. Kampen mod Taleban har på mange måder været en Sisyfos-opgave, for jo hårdere, NATO's tropper har sat ind mod Taleban, jo mere opbakning har Taleban fået i civilbefolkningen, og jo lettere har det været for dem at rekruttere til deres kamp mod de vestlige tropper.

Selvom vi i DSU tror, at der skal meget andet end tropper til for at sikre stabilitet i Afghanistan, anerkender vi også, at landet på nuværende tidspunkt ikke kan tage vare for sin egen sikkerhed, og at det vil være et frirum for Taleban, hvis afghanerne selv skal sikre deres befolkning mod ekstremisternes overgreb.

Vi mener dog også, at det er nødvendigt at ændre den holdning, der er til sikkerhedstropperne i den afghanske civilbefolkning. Grunden til, at Taleban har så let ved at rekruttere imod krigen er blandt andet, at sikkerhedsstyrkerne i Afghanistan næsten udelukkende kommer fra Europa og USA. Det gør det let for Taleban at bilde deres befolkning ind, at det er et angreb mod islam, når sikkerhedstropperne udfører deres arbejde – og at de derfor er legitime terrormål.

I DSU ønsker vi derfor – på højde med den tidligere pakistanske præsident Musharaf – at sikkerhedstropperne for fremtiden hovedsageligt skal bestå af folk med muslimsk baggrund for at fjerne Talebans muligheder for at fremstille situationen som en imperialistisk krig. Både Pakistan og Tyrkiet har tidligere givet udtryk for, at de gerne vil forestå en øget uddannelse af de afghanske tropper, og med den nødvendige støtte fra andre muslimske lande, vil uddannelsen af afghanske sikkerhedstropper kunne foregå mere gnidningsfrit og med større opbakning i civilbefolkningen end nu.

Vi er i DSU udmærket klar over, at dette ikke vil kunne skabe ro i Afghanistan på kort sigt. Det er der dog efter DSU's overbevisning ikke nogen smart idé, der kan, og målet må således være at begrænse uroen og volden – og her tror vi, at en større forståelse for sikkerhedsstyrkerne vil være gavnligt.

Good governance og menneskerettigheder

Et andet af de problemer, de vestlige soldater ikke har kunnet løse i Afghanistan er den utroligt dårlige regeringsførelse, Kabul-regeringen lægger for dagen. DSU mener, at god og sund regeringsførelse er helt essentiel, når et samfund skal bygges op, og derfor må det være et af indsatsområderne i Afghanistan. Desuden mener DSU, at det er helt uacceptabelt, at Karzai-regeringen ikke overholder menneskerettighederne, når de eksempelvis tillader mænd at voldtage deres koner. Det må være et klart krav fra invasionsstyrkerne, at menneskerettighederne bliver overholdt for, at vores fremtidige virke i landet kan fortsætte.

Et af de største umiddelbare problemer i den afghanske administration er den udbredte korrupsion i landet. Problemet gælder blandt andet i centraladministrationen, politi og retsvæsen, og den eksemplificeres vist bedst ved, at Ahmed Wali Karzai, der er præsidentens bror, er indenrigsminister i Afghanistan og således har til opgave at stoppe opiumsdyrkningen i landet. På samme tid tjener Ahmed Wali Karzai store summer

på at være en del af den ring af opiumimportører, han er valgt til at bekæmpe. En sådan situation er selvfølgelig uholdbar og uacceptabel.

DSU mener derfor, at det er nødvendigt med klare habilitetskrav i den afghanske regering for, at vi kan fortsætte den økonomiske støtte til landet. Offentlige hverv og privatøkonomiske interesser skal ikke blandes sammen, og det gælder også i Afghanistan.

Derudover skal de lokale institutioner opbygges, så den afghanske administration blive velfungerende. Derfor ønsker vi, at der blandt andet skal udsendes et administrativt task force af embedsmænd og diplomater, der skal hjælpe afghanerne med at implementere god regeringsførelse i landet. Dette task force skal også tage initiativ til oprettelse af uafhængige ombudsmænd i afghanske provinser, der skal give afghanerne klagemuligheder, hvis de føler sig dårligt behandlet af myndighederne.

Styrke økonomien og skabe økonomisk vækst

DSU anerkender, at det er nødvendigt med en økonomisk vækst og en styrket økonomi blandt afghanerne, hvis Talebans rekrutteringsgrundlag skal fjernes. I dag er opiumsdyrkning og håndører fra Taleban for at huse terrorister eller selv begive sig i krig mod udenlandske soldater en vital del af det økonomiske grundlag for store dele af den afghanske bondebefolkning. DSU ønsker derfor at give en økonomisk saltvandsindsprøjtning til den eneste reelle industri i Afghanistan – nemlig landbruget, der beskæftiger over 2/3 af befolkningen.

Det skal vi dels gøre ved på europæisk plan at skabe et marked for afghanske landbrugsprodukter, dels ved at hjælpe afghanerne til at effektivisere deres landbrugsproduktion.

Dels ønsker DSU, at EU skal fjerne toldmuren på afghanske produkter for således at gøre dem konkurrencedygtige på det europæiske marked og dermed skabe et afghansk eksportmarked.

I dag udgør de europæiske toldmure op mod 200 % af varens værdi, og det er således en afgørende faktor for, at varer fra tredjeverdenslande ikke er konkurrencedygtige på det europæiske marked.

I DSU ønsker vi frihandel og vil således gerne have alle EU's toldmure ophævet. Vi erkender dog, at det har lange udsigter, og derfor ønsker vi at arbejde særligt for, at vi lever op til vores forpligtelser over for det afghanske folk ved at ophæve netop disse toldmure. Derudover håber vi, at ophævelsen af tolden på afghanske varer kan fungere som et eksempel på, hvordan man kan øge eksportmulighederne for tredjeverdenslande ved at hæve tolden, og at det således kan hjælpe med på sigt at få alle toldmure ophævet.

I DSU er vi også stærke tilhængere af momsdifferentiering. Vi mener, at momsdifferentiering kan være et effektivt værktøj til at fremme både sunde og miljørigtige fødevarer. Vi mener dog også, at en momsfrigtagelse for eksempelvis afghanske varer kan være med til at åbne for en dansk import af afghanske varer. Vi mener for så vidt ikke, at momsfrigtagelsen nødvendigvis skal begrænse sig til produkter fra netop Afghanistan, og vi vil også være åbne over for at give samme gunstige mulighed for lande med lignende problemer.

DSU ønsker også, at der oprettes en økonomisk pulje af invasionslandene, der skal bruges til at investere i effektiviseringer af det afghanske landbrug – for eksempel vandingsanlæg, dræn, maskiner med videre.

Til sidst ønsker DSU også at virksomheder, der eksporterer landbrugsmaskiner til Afghanistan skal kunne få et fradrag for deres udgifter til at transportere maskiner fra Danmark til Afghanistan for at gøre Afghanistan til et mere lukrativt marked for danske landbrugsvirksomheder.

Konkret ønsker DSU, at en ny, socialdemokratisk regering skal:

- Trække de danske tropper ud af Afghanistan
- Fortsætte støtten til Afghanistan efter 2012
- Give danske embedsmænd mulighed for at arbejde i et anti-korrupsions task force
- Momsfritage afghanske produkter for at sætte gang i den Afghanske økonomi.